

Een column schrijven. Hoe gaat dat eigenlijk.

Een half jaar geleden belde de grote man achter Peelstar FM, Ton de Rooij, mij met de vraag of ik wekelijks voor Radio Peelstar een column in zou willen spreken.

Ton benaderde mij destijds op het moment dat mijn bijdrage aan het Wanroij's Nieuws eindigde

Wat de inhoud van de column betreft, zou ik volledige vrijheid krijgen. Hoewel ik me direct realiseerde dat een wekelijkse schrijfverplichting geen sinecure is, zei ik spontaan "ja". Ik begin eraan dacht ik en ik zie wel waar het schip strandt. Ik had op dat moment nog een klein voorraadje aan artikelen liggen en hoopte zodoende er in te slagen om de wekelijks voortschrijdende klok bij te houden. Een klok die nooit stilstaat in tegenstelling tot de inspiratie die niet op elk moment oproepbaar is. Eigenlijk is er dus sprake van een ongelijke strijd en dat is tevens een van de meest essentiële aspecten van het wekelijks maken van een column.

Elke zich respecterende krant heeft tegenwoordig 1 of meerdere columnisten. Naast Sitalsing en Wagendorp, die op pagina 2 van De Volkskrant elkaar dagelijks afwisselen met het schrijven van een column, heeft Arnon Grunberg dagelijks een stukje op de voorpagina van De Volkskrant. Grunberg slaagt er meestal in om in een kort stukje een kernachtige gedachte weer te geven. In der Beschrenkung zeigt sich der Meister, zeggen de Duitsers.

Als je interviews met schrijvers leest en er wordt hen gevraagd hoe het schrijven bij hen gaat, zeggen 9 van de 10 schrijvers dat schrijven voor hen 90% transpiratie is en 10% inspiratie. Daar kon ik me nooit iets bij voorstellen want bij mij liggen de verhoudingen net andersom: 10% transpiratie en 90% inspiratie.

Zo gaat het met het schrijven van de column ook: zodra ik het onderwerp heb, is de column na een uur klaar. Het vinden van het onderwerp is echter niet eenvoudig. Ik moet wel iets met het betreffende onderwerp hebben. Ik moet me er betrokken bij voelen, ik moet me druk maken over iets of er heel boos over zijn of het moet me nieuwsgierig maken, dan komt de inspiratie vanzelf. Toen ik laatst boos was op Twan Huys, journalist bij de NOS, omdat hij Willem Holleeder had uitgenodigd voor zijn programma "college Tour", was de column snel geboren.

Hoe ouder je wordt, hoe meer kennis je hebt. Daardoor is het makkelijker om verbindingen te leggen tussen feiten en verschijnselen. Het zien en benoemen van verbindingen is noodzakelijk om inzicht te krijgen in complexe zaken. Dit gevoegd bij een emotionele beleving bij een bepaald onderwerp maakt dat je gemakkelijk geïnspireerd raakt.

Een column kan ook de bedoeling hebben om een bepaalde zaak onder de aandacht te brengen dan wel over die zaak een ander licht te laten schijnen, omdat je van mening bent dat tot op dat moment de schijnwerpers op de verkeerde aspecten gericht waren.

Je moet als columnist niet de illusie hebben dat je met je column een verandering in gang kunt zetten. Wel denk ik dat je een bescheiden bijdrage kunt leveren aan bewustwording en bewustwording gaat altijd vooraf aan verandering.

Ik vraag me soms af hoe lang je het volhoudt om wekelijks een column te schrijven. Ik denk dat je het niet jarenlang achter elkaar moet doen. Je moet de geest af en toe ook vakantie gunnen. Creativiteit gedijt het beste als je haar af en toe een poosje vrij geeft.

Ik ga nu even op vakantie. Ik wens u allen een plezierige vakantie en een goede gezondheid.

Henk Geene